

vil gøre til den højtærede Indenrigsminister. Jeg antager, at det er den Minister, hvis Departement denne Sag maa sortere under.

Til Slut vil jeg kun tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke agter at forelægge Retsreformen i denne Samling og hurtigst muligt, og hvorvidt han ikke agter at forelægge den i samme Udstrækning og i samme Form, som den tidligere har været forelagt her paa Rigsdagen.

N. Jensen: Der er jo saavel her i Tinget som ude fra gennem Pressen rettet en Kritik imod den nuværende Forsvarsminister paa Grund af de Valgforfremmelser, der have fundet Sted i Hæren. Det har egentlig ikke undret mig; at denne Kritik er kommen; det har kun undret mig, at det har været saa længe, inden den er kommen. Det var jo naturligt, at i det Øjeblik, vi fik en civil Mand til at staa i Spidsen for de militære Ministerier, kunde man jo forudsætte, at nu vilde han blive efterset paa alle Fingre, om han nu kunde administrere Hæren paa en saadan Maade, at det var til Hærens Tarv. Naar jeg før sagde, at dette ikke har forundret mig, vil jeg føje til: skønt man jo fra alle Sider — det tror jeg ikke ér for meget sagt — vare enige om, at den Mand, som kom i Spidsen for vort Forsvarsvæsen, var den, som havde de bedste Betingelser for at gennemføre sin Opgave paa en for hele Landet og Samfundet tilfredsstillende Maade.

Hvad er det saa, man har kritiseret? Man har, som jeg nævnede før, kritiseret, at Ministeren har foretaget alt for mange Udnævnelser efter Valg og ikke har fulgt den sædvanlige Anciennetsliste. Det forekommer mig, at det Svar, som den højtærede Minister gav herpaa, var fuldt tilfredsstillende — det var det i alt Fald for mig. Naar den højtærede Minister henviste til Hærloven af 1867 og til, hvilken Bestemmelse den havde angaaende disse Forhold, saa har han sikkert Ret deri, og ligeledes har han Ret i, at da Hærloven af 1867 blev vedtagen, blev den netop vedtagen paa denne Maade af Hensyn til de gjorte Erfaringer i den nylig afsluttede Krig i 1864. Og hvilke vare da

de Erfaringer? Ja, de vare jo af den Beskaffenhed, at de allerfleste — og det var sikkerlig dette, der gjorde sig gældende her i Rigsdagen — vare enige om, at de Mænd, der havde haft den øverste Ledelse af vor Hær, havde været lidt for gamle. Det var sikkerlig Motivet til, at man fik Valgforfremmelserne ind, og jeg tror, det har historisk Berettigelse at se saaledes paa Forholdene. Hvilken Forskel var der ikke paa Hærens Stilling i 1864 og i Trearskrigen? I 1864 var det de gamle, der stode i Spidsen; ja, Overgeneralen var endogsaa, som oplyst saa ofte, af den Beskaffenhed, at han meget sjældent gik ud; og kom han ud, saa kom han i en lukket Vogn. Og da, efter at Dannevirkestillingen var rømmet, og man kaldte General de Meza til København, hvor han skulde give Forklaring paa det Ansvar, han havde turdet paatage sig, saa valgte man en anden i hans Sted; men man valgte ikke, hvad der havde været naturligt, den Mand, som havde stemt imod at forlade Dannevirke, skønt det havde været naturligt, fordi man havde kaldt den kommanderende General til København for at gøre Rede for Dannevirkes Opgivelse. Man valgte ikke den Mand; men man valgte en anden, meget gammel Mand til at staa i Spidsen for Hæren, og det viste sig ogsaa gennem hele Felttoget, da vi kom til Dybbøl, og vore Soldater laa der i de usle Skanser og forsvarede dem tappert, at da havde den Mand, der stod i Spidsen, ikke Mod til at bryde med Krigsministeriet og lade dem gaa tilbage den 17. April; men i Stedet for blev de der den 18. og toge mod Størmens. Se vi derimod paa 1848; da Systemskiftet var indtraadt, og der var kommet en demokratisk Mand i Spidsen for Hærsstyrelsen, nemlig Tscherning, da var det de unge, der førte an. Det vide vi alle sammen. Han tog til Stabschef en ung Kaptajn af Generalstaben og lod en Oberst udnævne til General, og det var ikke gamle Folk. Jeg tror, at den højtærede Minister netop er kommen ind paa den rette Vej her ved at foretage Valgforfremmelser.

Dersom man fra de Sider, som rejse denne Kritik, kunde sige: Men de, som ere sprungne deres Kammerater forbi, ere ikke i Besiddelse af den fornødne Dygtig-